

РЕШЕНИЕ

№ 7097

гр. София, 09.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 20.11.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

**ЧЛЕНОВЕ: Жанета Малинова
Луиза Христова**

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **10319** по описа за **2020** година докладвано от съдия Луиза Христова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба на В. Ю. В. срещу Решение от 04.09.2020 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 93-и състав, по НАХД № 7311/2020 г. С решението е потвърден електронен фиш /ЕФ/ № 2764697 на Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, с който на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400 /четирисотин/ лева на основание чл. 189, ал. 4 във връзка с чл. 182, ал. 1, т. 4 във връзка с чл. 21, ал. 1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

В жалбата са изложени съображения за отмяна на постановеното съдебно решение и потвърдения с него ЕФ. Допуснати били съществени процесуални нарушения и противоречие с материалния закон. Не били събрани доказателства за наличието на пътен знак, въвеждащ ограничението на скоростта, нито къде бил поставен той. Не била спазена процедурата по установяване на действителния извършител на нарушението и по връчването на издадения електронния фиш. Нарушена била разпоредбата на чл. 10, ал. 3 от Наредба № 8121з-532 от 12 май 2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата, като в кориците на делото не се

съдържа снимка на разположението на уреда, т.е. на мобилното АТСС. Оспорва се бланката, по която е издаден ЕФ, тъй като липсвали основни реквизити – издател на ЕФ, дата на издаване, описание на деянието - предпоставка наказаното лице да не разбере в какво точно се изразява неговото неправомерно поведение и да не може да осъществи адекватно своята защита. Моли постановеното съдебно решение и потвърдения с него ЕФ да бъдат отменени, алтернативно – делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на СРС. Претендира разноски по списък.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, редовно призован, не се представява и не излага становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XIV-и касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка: на 22.05.2019 г., в 11:33 часа В. Ю. В. е управлявал лек автомобил, марка „Ауди А 6“, с рег. номер ЕВ 6760 АТ, в [населено място], Л. шосе с посока на движение към [населено място]. При ограничение на скоростта до 50 км/ч, срещу № 288 автомобилът е засечен да се движи със 86 км/ч, от която скорост е приспаднат 3 % толеранс в полза на водача и същата се зачита като 83 км/ч. Нарушението е установено с техническо средство за видеонаблюдение – мобилна система за видеоконтрол, одобрена и вписана в регистъра на 24.02.2010 г., със срок на валидност – до 24.02.2020 г., като същата е преминала проверка и съответства на одобрения тип. Приложен е протокол за използването на АТСС на 22.05.2019 г. – монтирана в служебен автомобил с рег. [рег.номер на МПС] на [улица]с посока на движение на контролираните МПС от [населено място] към [населено място] За извършеното нарушение е издаден ЕФ № 2764697/22.05.2019 г.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон.

Съгласно чл. 189, ал. 5 ЗДвП ЕФ се връчва на лицето по чл. 188, ал. 1 или 2 с препоръчано писмо с обратна разписка или чрез длъжностните лица на определените от министъра на вътрешните работи служби за контрол, при осъществяване на функциите и правомощията им. Видно от придружителното писмо на началник ОПП СДВР, с което е изпратена преписката по делото, в информационните системи на МВР – АИС – АНД има дата на връчване на ЕФ – 14.05.2020 г., но в отдел „ПП“ няма получено доказателство /разписка/ за връчване на същия от друга структура или от фирмата куриер „Стар пост“ ОД. В конкретния случай това не рефлектира върху правото на защита на В. В. и доколкото същият е депозирал жалба срещу издадения ЕФ, за която не се спори, че е допустима, то не е нарушена разпоредбата на чл. 189, ал. 5 във връзка с чл. 188, ал. 1 ЗДвП. Събрани са доказателства, че МПС е управлявано на конкретната дата – 22.05.2019 г. от неговия собственик /справка/. По горните съображения доводите на касатора, че не е спазена процедурата по връчване

на ЕФ, не се споделят от настоящата инстанция.

Съгласно чл. 182, ал. 1, т. 4 ЗДвП водач, който превиши разрешената максимална скорост в населено място, се наказва с глоба 400 лв., когато превишаването на скоростта е от 31 до 40 км/ч. С разпоредбата на чл. 21, ал. 1 ЗДвП са посочени изрично ограниченията на скоростта в населено място според категорията на пътното превозно средство. Когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в таблицата към чл. 21, ал. 1 ЗДвП, това се сигнализира с пътен знак. В конкретния случай е посочено изрично, че движението на МПС се осъществява в [населено място] /населено място с ограничение на скоростта 50 км/ч/, което обстоятелство се установява от приложения по чл. 189, ал. 15 ЗДвП снимков материал, протокола за използване на АТСС от 22.05.2019 г. и ежедневната форма на отчет от наряда. Не са представени доказателства, че е въведено друго ограничение на скоростта с пътен знак и че има промяна на организацията на движението в конкретния пътен участък по смисъла на чл. 21, ал. 2 ЗДвП. Доводите на касатора в тази посока са изцяло неоснователни, като липсва предпоставка за връщане на делото за ново разглеждане по смисъла на чл. 63, ал. 1 ЗАНН във връзка с чл. 222, ал. 2 АПК.

Според релевантната редакция на разпоредбата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП във връзка с чл. 3, ал. 1 ЗАНН при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи. Следователно, установяването на обективните признаци на нарушението се извършва автоматизирано, като се удостоверява чрез съответното доказателствено средство – снимков материал по чл. 189, ал. 15 ЗДвП, поради което и не е необходимо издаването на АУАН и НП от присъстващите при нарушението служители на СДВР /§ 6, т. 65 ДР ЗДвП/. След измененията на чл. 189, ал. 4 ЗДвП - ДВ, бр. 54 от 2017 г., издаването на ЕФ за налагането на административни наказания при извършени нарушения по чл. 21, ал. 1 и ал. 2 ЗДвП е допустимо и когато нарушенията бъдат установени и заснети с мобилно АТСС, както и правилно е възприел в решението си СРС.

В конкретния случай е посочено, че нарушението е установено с автоматизираното техническото средство за видеонаблюдение – 619, TFR 1-M № 619, представляващо мобилна система за видеоконтрол. За същата са приложени протокол № 8-38-19 от 26.03.2019 г. от последваща проверка, извършена от Лаборатория за проверка на анализатори за алкохол в дъха и радар скоростомери /със срок от 1 година съгласно Заповед А-616/11.09.2018 г., издадена от председателя“ на ДАМТН и обнародвана в ДВ бр. 82 от 05.10.2018г./ и удостоверение за одобрен тип средство за измерване на Български институт по метрология № 10.02.4835 със срок на валидност 24.02.2020 г. Автоматизираното техническо средство е заснело и записало датата,

точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство по смисъла на чл. 165, ал. 2, т. 6 ЗДвП. Не се оспорва че мобилната система за видеоконтрол е монтирана в служебен автомобил с рег. [рег.номер на МПС] , като видно от снимковия материал са отразени точно координатите на нарушението, в географски ширина и дължина, при това в границите на контролирания участък, при максимално разрешена скорост за същия от 50 км/ч. За удостоверяване на последното са приложени протокол за използване на АТСС и ежедневна форма на отчет. Видно от протокола, съставен от обслужващия полицейски служител, са посочени точното място за контрол и посоката, в която е осъществяван, въведеният за контролирания участък скоростен режим, режимът на измерване, идентификация на служебния автомобил, началото и края на работната смяна. По тези съображения, настоящият съдебен състав не приема за съществено допуснатото нарушение на чл. 10, ал. 3 от Наредба № 8121з-532 от 12 май 2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата, съгласно която разпоредба се изисква представяне на снимка относно разположението на уреда. Не се изисква и поставянето на пътен знак Е24 по смисъла на чл. 7 от цитирания подзаконов нормативен акт, доколкото разпоредбата е отменена, считано от 16.01.2018 г., т.е. преди извършване на процесното нарушение.

Настоящата съдебна инстанция приема, че е спазена разпоредбата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП, доколкото са налице задължителните реквизити на ЕФ. Законосъобразно на В. Ю. В. е наложено административно наказание „глоба“ в абсолютен размер, поради което и въпросът за неговата справедливост не подлежи на обсъждане /чл. 188, ал. 1 във чл. 182, ал. 1, т. 4 във връзка с чл. 21, ал. 1 ЗДвП/. Констатираното нарушение е с висок интензитет /повече от 30 км/ч над допустимата скорост в населено място/ и въпреки че не са настъпили вредоносни последици, то се отличава с висока обществена опасност и засяга голям кръг от потенциално застрашени хора. Поради това не са налице предпоставките за освобождаване от административнонаказателна отговорност по смисъла на чл. 28, б. „а“ ЗАНН.

Доводите, изложени в касационната жалба, касаещи утвърдения от Министъра на вътрешните работи образец на ЕФ, не подлежат на обсъждане в настоящото съдебно производство, доколкото предмет на спора е изданието ЕФ № 2764697, а не заповедта на Министъра от 30.08.2016 г., с която на основание чл. 33, т. 9 ЗМВР и чл. 189, ал. 4 ЗДвП се създава като приложение към заповедта образец на ЕФ и се въвежда изискването той да бъде заложен в съответната автоматизирана информационна система на МВР. Оспореният ЕФ съответства на утвърдения образец, доколкото представлява типизиран документ /електронно изявление за знание, което има удостоверителен характер/, възпроизвеждащ установени неприсъствено факти без възприемането им от човешки сетивен орган, а чрез технически способ от годно за това средство.

Предвид изложеното касационната жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна, а постановеното съдебно решение – оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София – град, XIV-и касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 04.09.2020 г. на Софийски районен съд,

Наказателно отделение, 93-и състав, по НАХД № 7311/2020 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: